

Gülümseyen Gönlün İzi Kalır Âlemde

– kul mehmet · 30 Ekim 2015

Ömür biter gönül çürür gider
Sevenler buluşur ömür biter
Ayrılık yolunda adımlar seker
Ecel gelir ne seven kalır nede adımlar
Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de

Sanma gülümseyen izler zaman geçer çürür
Bu âlem de it ürür kervan devam eder yürür
Gam çökse de gönül'e gülümseyen izler onu görür
Yürü gülümseyen izlere ne gam kalır nede keder
Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de

Ağlarken gözler gönül yürür ahenkle duyulur yankıları
Gece gündüz her adımda kararır sanma ufuk akşamları
Seversin gönülde insanları yaşarsın her gün bayramları
Kâinat güler peşin sıra sevinç nağmeleri sen duyarsın
Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de

Bir umuttu gözlerinde gölge gibi sakladığın
Bülbül güle küsmez gül solmaz ise boşadır ağladığın
Parçalama gülü bin parçaya yazıktır nefrete bel bağladığın
Gönül kapısın açmazsan sırrına eremezsin boşadır sakladığın
Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de

Efkan'ın dağlasa da yüreğin geçer zamanla bu hallerin
Seni hiç yalnız bırakmaz gülümseyen gönlün olursa sevenlerin
Ruhun bir heykel gibi kalsa da sessiz âlem de canlandırır gülümseyenlerin
Hayat bu az uğraş düşerse başa taş ne yapsın baş sabırla bekler
Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de

Kul Mehmet'im dünyanın işine kanma bestelenmiş matemi
Sen hem dünyaya hem ahirete çalış üzme sakın el âlemi
Merhameti yaz gönül den sevmeyi yaz bırakma elinde kalemi
Ukbaya varınca merhametli olan gönülden seven bulur seni

Gülümseyen gönlün izi kalır âlem de gönül ölse de
Mehmet Alu-Kul Mehmet-

Ukba: Ahiret, öbür dünya, baki olan âlem

Efkan: Istrap ile haykırma, bağırıp çağırma; inleme bağrışma.